

Tradice nejsou jen vzpomínkou na minulost. Konference ukáže, jak živé dědictví rozvíjí obce a posiluje otevřenou společnost

Jak může živé kulturní dědictví přispívat k rozvoji obcí a regionů, místní ekonomiky nebo udržitelného cestovního ruchu? A jakou roli může hrát v současné společnosti? I na tyto otázky se zaměří konference **Nehmotné kulturní dědictví a jeho potenciál pro rozvoj obcí a regionů 2026**, kterou pořádá Národní institut pro kulturu ve spolupráci s Národním zemědělským muzeem. Akce se uskuteční 21. října 2026 v prostorách Národního zemědělského muzea v Praze. Konference se koná u příležitosti Mezinárodního dne nemateriálního kulturního dědictví.

Na konkrétních příkladech z České republiky i ze zahraničí konference ukáže, jak může práce s živým dědictvím posilovat místní vazby, občanskou společnost a ekonomiku nebo přispívat k udržitelnému cestovnímu ruchu. O své zkušenosti se podělí odborníci i lidé, kteří se na rozvoji svého okolí prostřednictvím tradic sami podílejí. Konference je určena především zástupcům veřejné správy, pracovníkům kulturních a paměťových institucí, odborné veřejnosti, studentům a zástupcům neziskového sektoru, kteří se věnují kulturnímu dědictví, kultuře nebo místnímu rozvoji.

"Konference nabídne pohled na nehmotné kulturní dědictví nejen jako na součást naší minulosti, ale především jako na něco, co žije v současnosti. Tradice, ať už úctyhodné nebo třeba relativně nedávné a méně nápadné, mohou být důležitým prvkem identity obcí a regionů, propojovat místní obyvatele a přinášet nové příležitosti pro jejich rozvoj", říká za organizátory Jana Viktorínová, expertka na téma nehmotného kulturního dědictví při NIK. *"Bylo by chybou představovat si pod nehmotným kulturním dědictvím jen tradiční lidové zvyky a folklor. Když uvažujeme ve smyslu úmluvy UNESCO, dědictvím může být cokoli, co lidé praktikují a v čem navazují na starší tradici. Co třeba takoví otužilci, kteří v Praze už 80 let každý rok na Štěpána skáčou do Vltavy? Pojďme rozšířit své uvažování o našich dědictvích",* doplňuje Viktorínová.

Od perličkových ozdob k turistické nabídce

Příkladem může být výroba foukaných skleněných perliček a perličkových vánočních ozdob z Poniklé v Krkonoších, která byla zapsána na Reprezentativní seznam nehmotného kulturního dědictví UNESCO. Zápis přinesl nové příležitosti firmě Rautis i celé obci a regionu.

Firma rozšířila nabídku eventů a tradice se stala součástí turistické nabídky regionu. Zápis na seznam UNESCO tak přinesl nejen ocenění a ochranu tradice, ale také impuls k jejímu dalšímu rozvoji.

Národní institut pro kulturu

Czech Cultural Institute

Když tradice znovu ožije

V Hořicích na Šumavě se podařilo obnovit tradici pašijových her, která byla v minulosti přerušena. V městysi s necelou tisícovkou stálých obyvatel se z ní postupně stala kulturní událost, která každoročně přivádí stovky diváků a zapojuje místní obyvatele

Hořice jsou zároveň součástí mezinárodní spolupráce pořadatelů pašijových her a hostily kongres organizace Europassion, kterého se zúčastnilo více než 250 hostů ze 14 evropských zemí.

Živé dědictví je všude tam, kde se lidé setkávají

Výraznou součástí místního kulturního života je také amatérské divadlo. V České republice působí přibližně 3 500 registrovaných souborů, do jejichž činnosti se zapojují desetitisíce lidí. Jejich představení každoročně navštěvují statisíce diváků a v řadě obcí patří k tradičním místům společného setkávání.

Národní institut pro kulturu (NIK) je moderní a otevřená instituce s celostátním dosahem. Posláním NIK je poskytovat komplexní podporu kulturní infrastruktury České republiky – od analýz a koncepcí přes poradenství až po přímou podporu kulturních činností.

Kontakt pro média

Mgr. Jana Moravcová, Národní institut pro kulturu, PR, tel: 778 702 377, e-mail:
jana.moravcova@nipk.cz

Expertka na téma

Mgr. Jana Viktorínová, Národní institut pro kulturu, Metodické pracoviště pro nematné kulturní dědictví, e-mail: jana.viktorinova@nipk.cz

Jana Viktorínová vystudovala etnologii na FF UK a působí jako metodik pro nematné kulturní dědictví v Národním institutu pro kulturu. V minulosti vedla oddělení historických sbírek v Muzeu hlavního města Prahy a měla na starosti pověřené pracoviště pro péči o tradiční lidovou kulturu v Praze. Dlouhodobě se věnuje rozmanitým formám dědictví v městském prostředí.